

A folyó

disszonett 18 éves
fényképem hátán

a folyó

ernyedő mozdulat KÉTSÉGtelenül élek
így nyilván mondhatom azt: BIZONY de amíg
tagoltan formálom a szót — már peng a híd?
már elmozdult a part — sietnem kell félek

hogyan nem lesz időm pontosan befejezni
szóval kimondom: BIZONY eképp kizárom
a kételkedést (nem fontos milyen áron
nincs miért latolnom hogy annyi meg ennyi

még nem veszíthetek...) szóval lássák másból
van ki KÉTSÉGtelen — hát kezdem „biz...” és már
hangosan kimondtam

az egész csalás volt

léprementem arcom a víz alól néz rám
felém böknék ha némulok: „BIZONYtalan?!”
Hisz kételye sincs még” megborzong itt alant

a folyó

a folyó

fölött nem ítélnék a hordalék tudom
ám jelzi mégis ha lankad a vonulás
JELENLÉTe vádol — bucka — valami más
ez... inog-inog a híd lassan félúton

leszek a gondolatban szóval RÉSZTVENNI
hogyha gyalázat a sodratás se mentség —
ez rendben

de hozza a múlt nefelejsét
a lomha víz ideje arra megfelelni

vajon lehet-e RÉSZVÉTLenül a jelen
része a létnek (és tovább:) a szétterült
homoksziget immár valóban képtelen

az árral perlekedni —

a pillér körül
eltűnődik a víz MAGAMmá rakódik
lassan a válasz aztán újra elold mint

a folyó

Mankó

„Exegi monumentum . . .”

homlokomtól fejfa
ne ágaskodjon az égnek
ha kérlel az emlék
majd lesz egy suta MANKO
madárnak jó
menedék
akár lenn ama lóca
lám a csönd letördelt
gallyai közt a tilinkó
is fadarab — rólam
így sutyorognak a férgék:
szavakban táncol
csak
aki élni bicebóca

HERBSZT ZOLTÁN

A hazatérés lehetőségei

selyemkendő: kibontott ég
szürkén lobognak benne a varjak
megérkeztem hozzád
MAGYARORSZÁG

ha üdvözlőd
így fogadnak
de csak felhők s felettük
a repülőgép

a lélek ősi vágyát mérnöki
tervekhez kötötték s a madárraj
renegát (már-már légikalóz)
s figyelmeztetést küld
a fogadó város:
MADÁRESŐBEN AZOTT ORSZÁG
leszállni nem tanácsos

félúton hazatérőben
(visszafordult már a közöny)
végigtapogatnak műszereim
az európai térközökön